

КОРПОРАТИВНИЙ СЕКТОР УКРАЇНИ В УМОВАХ БАНКІВСЬКОЇ КРИЗИ

У статті проведено аналіз розвитку корпоративного сектора економіки в умовах банківської кризи. Виділено основні підходи до дослідження корпоративних структур на основі застосування теорії управлінської ієрархії і мереж. Сутність системи корпоративного управління всередині компанії представлена у вигляді ієрархічної системи вертикальних і горизонтальних зв'язків. Виявлено особливості системи корпоративного управління в трансформаційній економіці. Досліджено девальвацію національної валюти, відтік депозитів, дефіцит ліквідності, скорочення кредитного портфеля, зменшення банківських резервів відносяться до числа викликів, з якими зіткнулася банківська система України.

Ключові слова: корпоративне управління, банківська криза, корпоративний сектор.

Постановка проблеми. Вивчення та аналіз сучасних тенденцій розвитку корпоративного сектора свідчить про концентрацію власності в руках представників фінансово-промислових груп, заняті іноземними банками домінуючих позицій у фінансовому секторі економіки, а також залучення та використання державою значних позикових коштів корпоративного сектора. Під впливом нестабільної ситуації в Україні відзначено зниження ділової активності в корпоративному секторі країни, що супроводжується впливом прямих іноземних інвестицій з країни, що склав 8 млрд. Дол. За період з вересня 2013 по вересень 2014 [1]. Девальвація національної валюти, відтік депозитів, дефіцит ліквідності, скорочення кредитного портфеля, зменшення банківських резервів відносяться до числа викликів, з якими зіткнулася банківська система України. Відповідно до даних Національного Банку України загальна сума простроченої заборгованості в трьох найбільших державних банках - Ощадбанку, Укрексімбанку та Укргазбанку склала 40,4 млрд. Грн. або більше 20% від обсягу їх кредитного портфеля на 1 жовтня 2014 року. Частка прострочених кредитів, виданих українськими банками, становила 11,5% на зазначену дату в порівнянні з 7,7% на початку року [2]. В рамках проведення заходів, спрямованих на зміцнення банківської системи, 33 банки виявилися банкрутами. У щорічному звіті по банківському сектору групи Інвестиційний Капітал Україна (ICU) зазначено, що в цілому банківська система потребує докапіталізації на 170 млрд. Грн., Причому 135 млрд. Грн. додаткових вливань потрібно банкам зі списку топ - 35ICU [3].

Економічна криза змусила банки переорієнтувати свою діяльність на роботу з кор-

поративним сектором. Реалізація нової стратегії – збільшення частки корпоративного сектора у загальному портфелі фінансових установ – розглядається як генератор корпоративної активності та основи для швидкого відновлення економіки України. Функціонування корпоративного сектора ускладнюється відсутністю реально ринкових компаній, цінні папери яких активно обертаються на ринку і беруть участь у торгах. Відповідно до даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (НКЦБФР) в Україні було зареєстровано 12965 акціонерних товариств за підсумками серпня 2013 року. З даної величини до відкритих акціонерних товариств (ВАТ) було віднесено 2366, закритим акціонерним товариствам (ЗАТ) - 3632, публічним акціонерним товариствами (ПАТ) – 3067 та приватними акціонерними товариствами (ПрАТ) – 3900 [3, с. 16]. Перехід до повної відкритості корпоративного сектора пов'язаний з переглядом критеріїв поділу акціонерних товариств на публічні та приватні з урахуванням активності на ринку цінних паперів. У розвинених країнах до ринкових компаній відносяться такі організації, цінні папери яких активно звертаються і беруть участь в торгах на фондовому ринку - на противагу неринковим компаніям, які з точки зору звітності та розкриття інформації є закритими – у зв'язку з відсутністю практики висвітлення прибутку та виплати дивідендів.

Формування непрозорої системи корпоративного управління в Україні супроводжувалося заповненням утворилися інституційних пустот неформальними формами відносин. У розвинених країнах існує відносно прозора система діяльності компаній, що забезпечує дотримання контрактних зобов'язань і сприяє скороченню інформаційних

витрат. Застосування різноманітних форм і методів організації бізнесу передбачає використання неформальних типів економічної поведінки, які виконують стабілізаційну роль, забезпечують необхідні адаптаційні можливості системи [4, с. 50]. Розвиток національного фондового ринку в Україні розглядається в якості важливого джерела залучення фінансових ресурсів в економіку і зростання доходів операторів. Використання боргових інструментів у формі облігацій внутрішньої державної позики (ОВДП) і зростання їх частки до 74% на національному фондовому ринку в 2014 році свідчить про переважну роль держави як позичальника фінансових коштів. Частка акцій у структурі торгів на фондових біржах України зменшилася в чотири рази - з 39% до 10% за період з 2007 по 2013 роки. Банки є власниками найбільшого інвестиційного портфеля, що становить 80% від загального обсягу активів у власності фінансових інститутів. Інвестиційний портфель в основному складається з облігацій, частка яких становить 67%, і акцій, частка яких дорівнює 6% [5, с. 6].

Успішність проведення інституційних перетворень в економіці залежить від ступеня розвитку корпоративного сектора. До числа найбільш поширених проблем, з якими стикаються компанії, відносяться наступні: багаторівнева корпоративна корупція; протиріччя інтересів менеджменту та акціонерів; конфлікти між акціонерами; нерівноправність міноритарних і мажоритарних акціонерів; неоднакові права осіб, засновані на відносинах власності [6, с. 37]. Спеціалісти часто також вказують на невиконання повною мірою державою функції контролю за виконанням контрактних зобов'язань економічними суб'єктами, а також за забезпеченням гарантій дотримання прав і обов'язків працівниками в ієрархічній системі трудових відносин. Г. Барзель вважає, що «... досі економісти не в змозі використовувати поняття прав власності при аналізі індивідуальної поведінки. Цей факт пояснюється схильністю економістів абсолютизувати економічні права власності. До того ж поняття прав власності переплетено з поняттям величини витрат з передачі, отримання та захисту прав. Можна допустити, що стосовно будь-яких благ витрати зростають, а ціна повного захисту і передачі прав вкрай висока. Тим самим економічні права ніколи не можуть повністю реалізовуватися, оскільки людям завжди не

вигідна повна реалізація всього потенціалу їх власності» [7, с. 2].

Розширення та поглиблення зв'язків між компаніями, ускладнення системи управління сучасним виробництвом, зниження вартості трансакцій, розвиток глобальної конкуренції, зміна структури компаній свідчать про актуальність даного дослідження. Розробка механізму, що забезпечує ефективну роботу корпоративного сектора економіки в умовах кризи банківської системи, сприятиме зміцненню і виходу компаній на міжнародні ринки капіталу.

1.1. Застосування системи різних ієрархій та мереж при дослідженні корпоративних структур

Сучасна організація корпоративного сектора економіки і його функціонування відображають конфлікт інтересів, який визначається функціонуванням інститутів. Ряд авторів під корпоративним управлінням розуміє систему взаємин різних груп акціонерів і менеджерів корпорації, що забезпечують захист фінансових інтересів акціонерів від опортуністичного поведінки менеджерів. Зокрема, член-кореспондент РАН В. Клейнер вказує, що дана система публічної компанії і фондового ринку визначає управлінські рішення, фінансові та інформаційні потоки [5, с. 35]. Інші вчені під корпоративним управлінням розглядають перелік форм поведінки корпорації, для оцінки яких застосовуються економічні показники діяльності. До них відносяться ефективність діяльності ради директорів корпорації, величина компенсації менеджерів, фінансово-економічні результати роботи компанії. Система корпоративного управління компанії визначається різноманіттям зв'язків і взаємодій на горизонтальному і вертикальному рівнях. В відповідно до даних рейтингу Forbes200 найбільших компаній України за обсягом виручки і прибутку в 2014 года виділені Метінвест, ДТЕК, АрселорМіттал Кривий Ріг, АТБ-маркет, Фоззі Груп. За рівнем прибутковості металургія була віднесена до найбільш прибуткової галузі. Серед десяти компаній з максимальним приростом доходу чотири металургійних, три АПК, три лідери мобільного ринку [8].

Аналізуючи існуючі організаційно-управлінські концепції, В. Колонтай пов'язує виникнення організаційних полів з процесом, при якому організації виявляються як би вбудованими в більш великі групи об'єднань [9, с.

83]. Останні визначають правила поведінки в бізнесі і мають владу для забезпечення їх дотримання. Завданнями функціонування організаційних полів є сприяння стабільності, а також забезпечення контролю над зовнішнім середовищем. Розміри фірми, її економічна міць відносяться до найважливіших показників, що дозволяє підтримувати її участь у збереженні організаційного поля як виду співпраці.

Стрімкий зрощення інвестиційного і фінансового капіталу супроводжується появою інтегрованих суб'єктів фінансових відносин, господарсько що не залежать один від одного, але мають єдиний центр управління, пов'язаних між собою майново, технологічно і на основі персональних контактів. М. Евлевич запропонував типологію інтегрованих бізнес-груп за такими ознаками. За мету створення виділяються інтегровані бізнес-групи для досягнення економічного синергетичного ефекту за рахунок утворення матеріальних господарських та негосподарських взаємозв'язків та акумуляції фінансових та іншого роду ресурсів для отримання вигоди від спільного податкового планування та управління фінансами, побудови фінансових і податкових схем, для зміцнення контролю над бізнесом.

Залежно від типу зв'язків розрізняють майнові та персональні інтегровані бізнес-групи. За організаційно-технологічної формі структури управління підрозділяються на технологічно вертикальні, горизонтальні інтегровані і змішані об'єднання. Інтегровані бізнес-групи различають також за ступенем майнової залежності і відповідно до цього критерію їх ділять на жорсткі і розмиті [10, с. 176]. Особливості функціонування інтегрованих бізнес-груп пов'язані з переважанням впливу неформальних зв'язків в умовах слабкої формальної майнової залежності, що призводить до непрозорості їх структури і виходу відтворювальних відносин за межі групи.

З метою з'ясування сутності системи корпоративного управління представимо взаємини всередині компанії у вигляді ієрархії вертикальних зв'язків між акціонерами, щорічним загальними зборами акціонерів, спостережною радою та радою директорів, менеджментом і найманими робітниками. У масштабах глобальної економіки корпорації взаємодіють між собою на основі мережевого принципу, застосування якого дозволяє отримувати переваги, що виражаються в скоро-

ченні трансакційних витрат, зростанні доходів, швидкої реакції компанії на зміну кон'юнктури, поліпшенні міжорганізаційних співробітництва. Взаємовідносини між індивідами, акціонерами, інвестиційними фондами та банками представимо у вигляді горизонтальних зв'язків. Сукупність вертикальних і горизонтальних зв'язків усередині компанії визначає систему її управління в транзитивній економіці.

Поєднання та узгодження різноманіття зв'язків представляє єдність, яка включає їх взаємозумовленість, взаємопоєднання і взаємозалежність. Цілісність системи виражається в повноті, всебічному охопленні всіх властивостей, сторін і зв'язків об'єкта. Застосування системи ієрархій, мереж при дослідженні корпоративних структур дозволяє пояснити підвищення ефективності виробництва корпоративних структур в умовах нестабільності на фінансовому ринку.

В умовах укрупнення корпоративних структур і збільшення числа операцій, що здійснюються корпораціями, з метою взаємодії з партнерами - великими фірмами мережеві бізнес - структури використовують ринкові механізми. Особливість розвитку таких структур полягає в орієнтації на використання активів партнерів для створення споживчих цінностей замість зосередження всіх необхідних активів усередині однієї фірми. Р.Майлз і Ч.Сноу - перші дослідники, найбільш чітко описали мережеві форми організації великого бізнесу, виділили 3 основні форми: внутрішню, стабільну і динамічну [11, с. 168]. Відповідно до їх підходом сферами застосування мережевих структур є наступні:

- внутрішні і стабільні мережі, найбільш прийнятні в зрілих галузях, де потрібні високі капітальні вкладення;
- динамічні мережі, які підходять для низькотехнологічних галузей з короткими циклами розробки продуктів і для розвиваються високотехнологічних галузей (електроніка і біотехнологія).

Внутрішня мережа припускає, що корпорація зберігає свої розміри, межі і число входять до неї, а також вводить у внутрифирменну середу ринкові механізми. Стабільна мережа характеризується тим, що центральна фірма контролює кілька найбільш важливих активів, які визначають конкурентоспроможність ком-

панії в тій чи іншій сфері бізнесу. Решта активів вона отримує за рахунок тісної співпраці зі своїми постійними партнерами (дистриб'юторами, постачальниками тощо). Динамічна мережа побудована на максимальному виносі активів за межі стрижневої фірми, яка контролює тільки один-два важливих активи, а іноді не має навіть їх, а лише координує інформаційні та грошові потоки. Всю діяльність по створенню продукту та його реалізації стрижнева фірма (брокер) передає своїм партнерам, які можуть оперувати не тільки на даному ринку, а й на суміжних ринках.

Перехід на мережеві форми організації бізнесу дозволяє компаніям отримувати конкурентні переваги при збільшенні ризиків, пов'язаних з переходом на інноваційно - інвестиційну модель економічного розвитку. Це виражається в залученні інвестицій, різкому підвищенні значення інновацій, здатності фірм швидко і ефективно їх залучати капітал, розробляти і впроваджувати ноу-хау. Така гнучкість більш властива невеликим компаніям в протилежність гігантським холдингам, домінуючим у світовій економіці.

Розглянемо основні підходи визначення системи корпоративного управління в умовах трансформаційної економіки. Корпоративне управління реалізується за допомогою використання норм права, які регламентуються на основі розробки і використання законів і підзаконних актів, інструкцій, розпоряджень, а також регулюються через діяльність функціонуючих правових, економічних, техніко-технологічних інститутів. Недолік фундаментальних правил і норм поведінки, що забезпечують передбачуваність і стабільність економічних відносин, низька корпоративна культура стали основою формування бізнес-середовища, не гарантує ефективного застосування права власності та виконання контрактів. Зловживання з боку представників «директорського корпусу» при проведенні приватизації великих підприємств, формальний характер зміни форми управління власністю сприяли закріпленню домінуючих позицій внутрішніх власників при розпорядженні акціонерної власністю в Україні. Недосконалість конкуренції і асиметрія інформації сприяють переділу власності та встановлення контролю над власністю з боку менеджменту.

А. Ліндбек і Д. Сноуер вказують на модель «інсайдерів-аутсайдерів», згідно з якою внаслідок недосконалості конкуренції на ринку праці інсайдери впливають на встановлення власних ставок заробітних плат, що є причиною вимушеного безробіття серед аутсайдерів. В результаті, пройшли підготовку і добре зарекомендували себе працівники фірми (інсайдери) використовують механізм захисту від звільнення за рахунок навмисного збереження високих витрат, з якими фірми можуть зіткнутися в разі «заміни» їх на нових працівників (аутсайдерів) [12]. В умовах асиметрії інформації про діяльність компанії представники менеджменту використовують своє монопольне становище, володаря внутрішньої інформації компанії, і маніпулюють нею з метою отримання додаткового прибутку. Через відсутність мотиваційного механізму роль трудових колективів знижується. Прямий доступ менеджерів до руху і розподілу фінансових потоків компанії, наявність слабого механізму примусу і навіть деколи його відсутність супроводжується використанням тіньових механізмів формування та виведення фінансових коштів з інвестиційного процесу. В умовах розпорошеності акцій серед акціонерів роль міноритаріїв в управлінні компаніями є незначною. Формування сучасної системи корпоративного управління акціонерними компаніями ускладнюється у зв'язку з делегуванням акціонерами управлінських прав і відповідальності менеджерам для забезпечення організації внутрікорпоративного діяльності, в концентрації власності в закритих акціонерних товариствах, у збереженні контрольного пакету акцій в руках держави на більшості великих підприємств. З усього вищевикладеного випливає, що для забезпечення ефективного функціонування корпоративного сектора економіки та захисту власних інтересів акціонери зацікавлені в створенні дієвого механізму контролю за діяльністю менеджерів. Для досягнення зазначеної мети західні компанії застосовують різні системи внутрішнього контролю, що включають наглядова контроль, превентивний контроль, а також зовнішній контроль.

Ефективність функціонування системи корпоративного управління залежить від відповідності інституційних умов рівню розвитку сучасних технологій. Проведення

системних інституційних змін включає не тільки використання відповідних норм і форм поведінки, підвищення корпоративної культури, етики поведінки всередині компанії, а й розширення функцій інститутів фондового, страхового ринку, розвиток інфраструктури ринку. У інверсійної економіці інституційні зміни повинні носити постійний і незворотний характер, спрямований на створення правових умов функціонування економіки. Активізація інституційних змін має стимулюючий вплив на економічну динаміку корпоративного сектора і сприяє економічному зростанню національної економіки.

Впровадження новітніх технологій, створення нової продукції, розвиток механізації та автоматизації виробництва, а також створення техніко-технологічних інститутів відносяться до найважливіших факторів активізації інноваційного розвитку корпоративного сектора економіки. Система корпоративного контролю в Україні базується на законах і традиції країни. Інституційне середовище відноситься до найважливішого фактору, що забезпечує звітність менеджменту. Визначення ролі і розділення повноважень між радою директорів і менеджментом ставиться до проблеми, з якою стикається ряд корпорацій в країнах з перехідною економікою. Дане питання безпосередньо пов'язаний з переоцінкою своєї ролі менеджментом і порушенням корпоративної етики поведінки. В рамках подолання зловживань у корпоративному секторі та реалізації положень Sarbanes-Oxley акту, прийнятого в 2002 році в США, і принципами корпоративного управління Організації Економічного Співробітництва та Розвитку, прийнятими в 2004 році, вводиться внутрішній контроль при проведенні фінансової звітності корпорацій. Рада директорів, менеджмент і члени наглядової ради зобов'язані забезпечити своєчасність і достовірність поданих фінансових звітів, підготовку фінансових документів для внутрішніх потреб відповідно до принципів зовнішнього аудиту [13, с.15].

В умовах формування розвиненої ринкової економіки в пострадянських країнах використовувалися елементи традиційної моделі корпоративного управління. Вони включають зовнішній контроль з боку акціонерів за результатами діяльності ради директорів і менеджерів з метою недопу-

щення привласнення ними коштів компанії і зменшення впливу «інсайдерів». У Законі України «Про акціонерні товариства» врегульовані питання, пов'язані зі створенням та припиненням діяльності акціонерних товариств, порядком управління ними, правами акціонерів, механізмами їх реалізації та захисту прав акціонерів [14].

Пошук нових організаційно-економічних форм і використання механізмів, що дозволяють знизити вплив фактора невизначеності і підвищити стійкість роботи корпоративного сектора економіки, розглядається в якості найважливішого напрямку підвищення конкурентоспроможності національних компаній. За даними дослідження, проведеного "HeadHunter Україна", найбільшу частку підприємств, криза яких змусив оптимізувати свої витрати 2014 склали компанії в галузі будівництва та нерухомості. Компанії, що працюють у сфері інформаційних технологій, створили найбільш сприятливі умови для збереження своїх працівників [15, с. 7].

Сучасна модель системи корпоративного управління включає поділ функцій менеджменту, незалежність і відповідальність членів ради директорів, захист меншоритарних прав акціонерів, прозорість і своєчасну передачу інформації про діяльність компанії, підтримання високої корпоративної культури в обществі. Увеличення ліквідності і стабілізація валютного курсу сприятимуть відновленню довіри до банківської системи. Створення привабливого середовища для інвестування в українські акції, гарантія прав інвесторів створює основу для залучення фінансових коштів в корпоративний сектор. Распространеніє мережевої форми організації є результатом закономірного розвитку процесів організації та інституціоналізації соціально-економічних процесів. Дослідження проблем розвитку корпоративного сектора економіки свідчить про тенденції укрупнення, поширення нових організаційних форм, формування організаційних полів, інтегрованих бізнес-груп. Створення відповідної мережевої середовища підвищує ефективність взаємодії компаній в рамках мережі з приводу виробництва та обміну продукцією, технологіями та ідеями з метою мінімізації витрат.

Подолання кризи в банківській системі, прийняття стандартів корпоративного

управління в Україні, забезпечення дотримання та захисту прав собственностибудет направлено на укрупнення корпоративного сектора. Адаптація країни до міжнародних стандартів розвитку корпоративного сектора економіки сприятиме прозорості та відкритості фінансових угод компаній і про спрощення їх доступу до ринків капіталу. Розширення можливостей корпорацій на основі використання мережевого принципу покращує доступ до ресурсів партнера, забезпечує досягнення максимального синергетичного ефекту від їх використання і стимулює розвиток економіки України.

Література

1. Wirtschaftsinformationsdienst der Zeitschrift OST-WEST-CONTACT zur Ukraine. – Ausgabe 12-2014. – Dezember 2014. – [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://www.owc.de>
2. Бюлетень Національного банку України (електронне видання). – Статистичні матеріали. – листопад 2014 року. – [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://www.bank.gov.ua/control/>
3. Уляницкая А. Игра на выживание. Украинская банковская система оказалась на грани краха. – Капитал.- 2014.- 26 декабря. – С. 16.
4. Седова Н.Н. Неформальная экономика в теории и российской практике // Общественные науки и современность. – 2002. – № 3. – С. 50 -56.
5. Шишков С. Кривое зеркало украинского фондового рынка. Капитал.- 2014. – 1 сентября. – С. 6.
6. Клейнер В. Корпоративное управление и эффективность деятельности компаний // Вопросы экономики. – 2008. – № 10. – С. 37.
7. Barzel G. Economic analysis of property rights. – Cambridge, Cambridge University Press, 1989. – P. 2.
8. 200 крупнейших компаний.-Forbes. – [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://www.forbes.ua/ua/ratings/2>
9. Коллонтай В.М. Размышляя над историей капитализма // Философия хозяйства. Альманах Центра общественных наук и экономического факультета МГУ им. М.В. Ломоносова. – 2005. – № 6. – С. 83.
10. Евпевич М.А. Интегрированные бизнес-группы в современной России: уточ-

нение определения и классификация для целей управления. // Вестник Санкт-Петербургского университета. – 2007. – Сер. 5. Экономика. – Вып. 1. – С. 168 -176.

11. Miles R.E., Snow C.C. Fit, failure and the hall of fame: How companies succeed or fail. – New York, 1994. – С. 189.

12. Lindbeck A., Snower D. Involuntary unemployment as insider-outsider dilemma // Institute for International Economics Studies. – Seminar Paper. – 1984. – Vol. 282.

13. Lander G. P. What is Sarbanes-Oxley? – New York: Chicago, San-Francisco, McGraw-Hill, 2004. – P. 15.

14. Осмачко О. Новая жизнь акционеров // Компаньон. – 2008. – № 40 (608). – 9 октября. – С. 44.

15. У 53 % українських компаній є суттєві проблеми. – Капітал.- № 087 (264) - 2014. – 12 юнія. – С. 7.

References

1. Wirtschaftsinformationsdienst der Zeitschrift OST-WEST-CONTACT zur Ukraine.- Ausgabe 12-2014- Dezember 2014. – [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://www.owc.de>
2. Bjuleten' Nacional'nogo banku Ukraïni (elektronne vidannja). – Statistichni materiali. – listopad 2014 roku. – [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://www.bank.gov.ua/control/>
3. Uljanickaja A. Igra na vyzhivanie. Ukrainskaja bankovskaja sistema okazalas' na grani kraha. – Kapital.- 2014.- 26 dekabnja. – S. 16.
4. Sedova N.N. Neformal'naja jekonomika v teorii i rossijskoj praktike // Obshhestvennye nauki i sovremennost'. – 2002. – № 3. – S. 50 - 56.
5. Shishkov S. Krivoe zerkalo ukrainского fondovogo rynka. Kapital.- 2014. – 1 sentjabnja. – S. 6.
6. Klejner V. Korporativnoe upravlenie i jeffektivnost' dejatel'nosti kompanij // Voprosy jekonomiki. – 2008. – № 10. – S. 37.
7. Barzel G. Economic analysis of property rights. – Cambridge, Cambridge University Press, 1989. – P. 2.
8. 200 krupnejshih kompanij.-Forbes. – [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://www.forbes.ua/ua/ratings/2>

9. Kollontaj V.M. Razmyshljaja nad isto-riej kapitalizma // Filosofija hozjajstva. Al'manah Centra obshhestvennyh nauk i jekonomicheskogo fakul'teta MGU im. M.V. Lomonosova. – 2005. – № 6. – S. 83.

10. Evpevich M.A. Integrirovannye biznes-gruppy v sovremennoj Rossii: utochnenie opredelenija i klassifikacija dlja celej upravlenija i klassifikacija dlja celej upravlenija // Vestnik Sankt-Peterburgskogo universiteta. – 2007. – Ser. 5. Jekonomika. – Vyp. 1. – S. 168-176.

11. Miles R.E., Snow C.C. Fit, failure and the hall of fame: How companies succeed or fail. – New York, 1994. – S. 189.

12. Lindbeck A., Snower D. Involuntary unemployment as insider-outsider dilemma // Institute for International Economics Studies. – Seminar Paper. – 1984. – Vol. 282.

13. Lander G. P. What is Sarbanes-Oxley? – New York: Chisago, San-Francisco, McGraw-Hill, 2004. – P. 15.

14. Osmachko O. Novaja zhizn' akcionerov // Kompan'on. – 2008. – № 40 (608). – 9 oktjabrja. – S. 44.

15. U 53 % ukrainskih kompanij est' sushhestvennye problemy. – Kapital.- № 087 (264). – 2014. – 12 ijunja. – S. 7.

Носова О. В.

Корпоративный сектор Украины в условиях банковского кризиса

В статье проведен анализ развития корпоративного сектора в условиях банковского кризиса. Выделены основные подходы к исследованию корпоративных структур на основе применения теории управленческой иерархии и сетей. Сущность системы корпоративного управления внутри компании представлена в виде иерархической системы вертикальных и горизонтальных связей. Выявлены особенности системы корпоративного управления в трансформационной экономике. Исследована девальвацию национальной валюты, отток депозитов, дефицит ликвидности, сокращение кредитного портфеля, уменьшение банковских резервов относятся к числу вызовов, с которыми столкнулась банковская система Украины.

Ключевые слова: корпоративное управление, банковский кризис, корпоративный сектор.

Nosova O.

Corporate sector banking Ukraine in crisis conditions

In Article wires analysis development conditions in the corporate sector Banking crisis. Выделены Basic approaches for Research korporatyvnyh structure based on the theory of application upravlencheskoj hierarchy and networks. The essence of corporate management system intra company is represented in video and vertykalnyh yerarhycheskoj system of horizontal relationships. Features Выявлены system of corporate management in transformatsyonnoy economy. Devalvatsyyu of research natsyonalnoy currency, ottok depozytov, deficit liquidity, loan portfolio Reduction, Noise Banking reserves odnosjatsja number for Call History, p kotojmy stolknulas bankovskayasystema Ukraine.

Keywords: manage the corporate, crisis banking, corporate sector.

Рецензент: Павлов К. В. – доктор економічних наук, професор, проректор з наукової роботи Іжевського інституту управління, завідувач кафедри «Економіка» Камського інституту гуманітарних та інженерних технологій, м. Іжевськ, Російська Федерація.

Reviewer: Pavlov K. – Professor, Ph.D. of Economics, vice-ректор of sciences Izhevsk of institute of management, head of Economy Department Kamsky institute of humanitarian and engineering technologies, Izhevsk, Russian Federation.

e-mail: kvp_ruk@mail.ru

Стаття подана
12.05.2015 р.

